

Svenska Ishockeyförbundet
Elittränarutbildning
2007-06-25

Hemgång i boxplay

Roger Öhman

Handledare: *Mikael Tisell*

Innehållsförteckning

1. Inledning

2. Bakgrund

3. Syfte

4. Metod

5. Resultat

6. Diskussion

Referenslista

Bilagor

Sammanfattning

Jag vill med detta arbete försöka åskådliggöra utvecklingen inom ishockeyns boxplay.

Studien som gjorts grundar sig enbart på hemgång i anfalls- och mittzon.

Detta spel har utvecklats mycket under de senaste åren, men av egen erfarenhet vet jag att det inte har diskuterats så mycket om just hemgången, inte ens på elitnivå.

I Nordamerika, men även i stor utsträckning inom svensk hockey har man rollspelare som spelar mycket boxplay, och därför tror jag att det kan vara bra om detta ände lyfts upp till diskussion och att man pratar om dess betydelse för dagens hockey.

Under de intervjuer som jag genomfört så är det framförallt två saker som är återkommande hos i princip alla tränare och spelare. Dels handlar det om vikten av att fylla alla tre korridorer, dels att alla fyra bör vara samlade på egen blå, för att på så vis kunna sätta press motståndarna.

Av egen erfarenhet känner jag att hemgången i boxplay har börjat diskuteras mer och mer i alla elitlag, och att man även har börjat träna på detta idag. Om man gör en historisk jämförelse, så är det inte mycket mer än 10 år sedan man i princip körde med samma lag en hel säsong och det var enbart ett fåtal som byttes ut. Då kunde ett lag vara intakt under flera säsonger. De spelare som då spelade boxplay visste då exakt vad deras kompis skulle göra och kunde då i förväg veta vad som skulle ske. Idag är det inte så, utan nu byter man flera spelare under säsong, därav vikten av att ha ett fasta linjer för vad som gäller.

1. Inledning

Hockeyn har under det senaste decenniet genomgått en rad olika förändringar. Exempel på detta är det har införts nya regler och regeltolkningar.

I Sverige har vi t.ex. de senaste två säsongerna arbetat hårt för att stävja framförallt fasthållningar och hakningar. Detta har medfört att antalet utvisningar har ökat markant. Därför har spelet i boxplay blivit ett ännu viktigare moment. Tidigare var det ofta samma spelare som spelade power- och boxplay, men idag är detta svårt i och med att där är så många utvisningar under en match. Nu använder vi oss ofta istället av specialister som mönstras hårt i power- eller boxplay.

2. Bakgrund

Anledningen till att jag valt detta ämne är att boxplay har fått en lika stor betydelse som powerplay, men det har nästan aldrig tränats eller diskuterats på samma vis som powerplay. Under min egen 20-åriga elitkarriär har jag aldrig varit med om att hemgången i mittzon har diskuterats. Jag är av uppfattningen, att har man ett bra power- och boxplay kan laget vinna stora framgångar.

Ett exempel på var man har börjat prata mycket om hemgång i boxplay, är inom våra landslag. Jag hade t.ex. nyligen den stora äran att åka med Sveriges J19-landslag till St Petersburg för att spela en turnering, och under denna turnering diskuterades hemgången väldigt ofta. Man hade tydliga regler för hur alla spelare i boxen skulle agera uppe i mittzon.

3. Syfte och problemställning

Syftet med detta arbete har varit att ta reda på hur många olika varianter av hemgång i boxplay vi kan använda oss av inom svensk hockey.

Min problemställning har varit följande:

Är detta något vi kan utveckla inom svensk hockey?

Detta arbete kan man inte på något sätt mäta vad som är rätt eller fel.

4. Metod

Jag har intervjuat fem elittränare och tre spelare. Dessa har fått prata väldigt fritt och har inte behövt svara på några direkta frågor.

Jag har även studerat matcher för att se hur olika lag agerar i hemgång med boxplay. Framförallt har jag tittat på Malmö Redhawks hemmamatcher och där studerat A-laget och deras motståndare. Men jag har även studerat mycket annan hockey både live och via TV-sändningar. Detta för att få en så klar bild som möjligt av vilka varianter som används.

5. Resultat

Jag har fått en hel del svar som överensstämmer med varandra. Både spelare och tränare tycker att det absolut viktigaste är att vara samlade på egen blå, detta för att kunna sätta stenhård press på motståndarna.

En tränare poängterade även vikten av att ha tydliga regler eftersom man vanligtvis byter mellan 7-15 spelare under en säsong.

Förr var det ofta de bästa spelarna i laget som fick spela både i box- och powerplay. Idag spelar de bästa mest powerplay. Anledningen till att de inte lika ofta spelar boxplay, är att det ofta blir så många utvisningar under en match, och då måste de bästa spelarna avlastas i boxplay, så att de är fräscha till när man själv får ett läge i powerplay.

Ett annat svar som gavs av de flesta var att det var viktigt att få motståndarnas backar att bära upp pucken och få dem att dumpa den.

En annan intressant aspekt som kom fram var betydelsen av videobevakning. I princip alla lag på elitnivå använder sig idag av video, och många tränare använder detta för att studera motståndarnas powerplay. Utifrån detta planerar de sedan hur de ska göra med sin hemgång i mittzon.

En av spelarna som jag intervjuade menade att det viktigaste var att förstöra uppspelande lags tajming.

Vad jag kom fram till var att det i stort enbart finns två olika alternativ som de flesta lag använder sig av på elitnivå¹.

---

¹ Se skisser och text i bilaga 1

6. Diskussion

Utifrån denna studie så är det egentligen inget nytt som kommit fram vad gäller verkställandet på isen. Vad som däremot kommit fram är att detta är en viktig detalj i lagens boxplay som man börjat både diskutera och träna mer. Man har med andra ord börjat inse vikten av hemgång i boxplay.

Det kommer med all sannolikhet att bli allt vanligare att man har specialister, och i vissa fall kanske spelare som enbart spelar boxplay.

Detta är något som vi har tagit från Nordamerika, där man redan använt sig av boxplayspecialister i många år.

Referenslista

Intervjuer

Torgny Bendelin – Team 20

Roger Rönnberg – Luleå

Mikael Tisell – Malmö

Stephan Lundh – Frölunda

Peter Sundström – Team 18

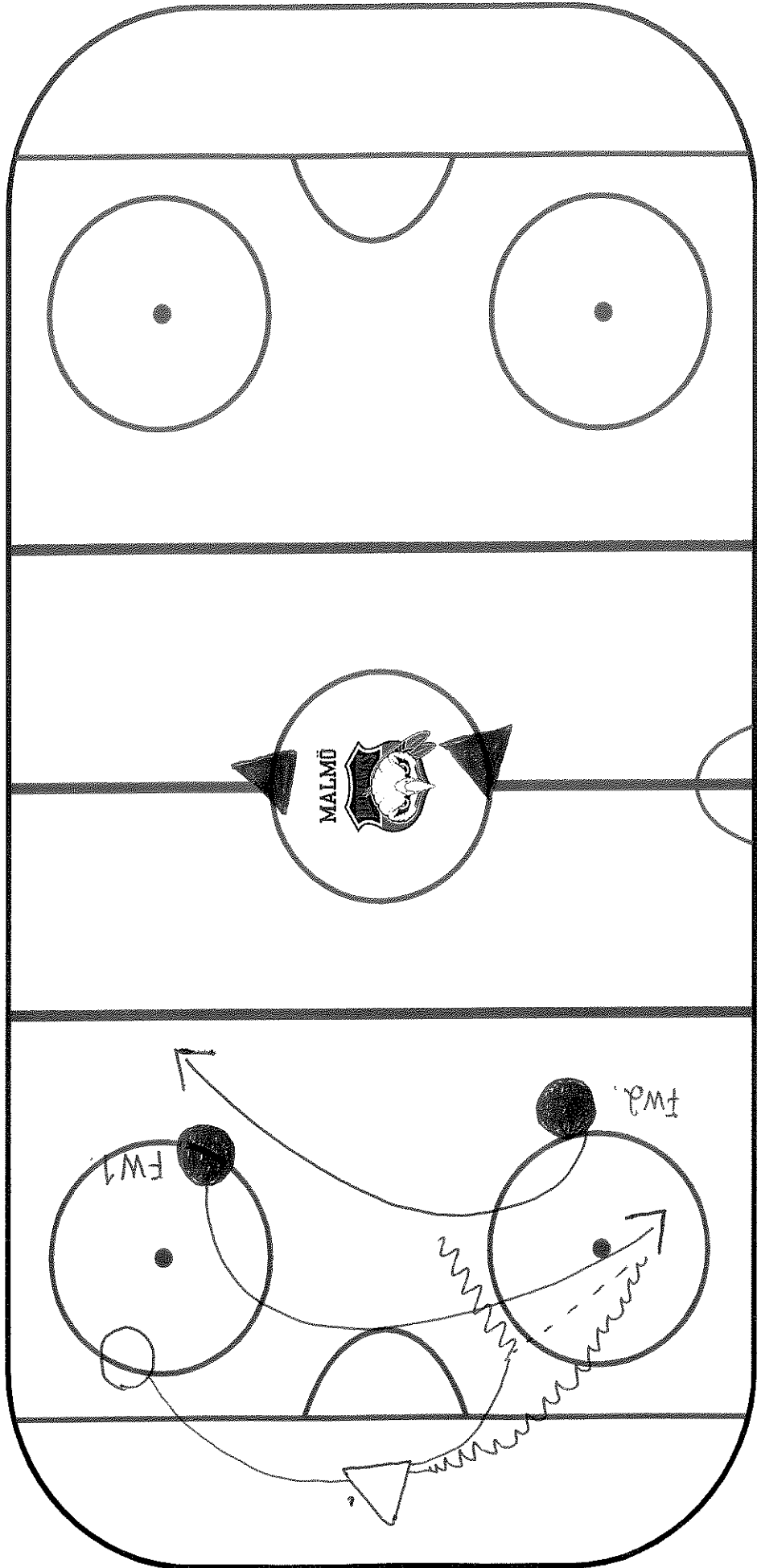
Juha Riihijärvi – Malmö

Jesper Mattsson - Färjestad

MALMÖ

Detta är kanske den vanligaste varianten som användts i många år och som fortfarande föder framgång i en del klubbar. Boxens fw1. följer med och svingar med motståndarens fw, som hämtar puck i burskydd. Motsatt fw2. svingar och kommer upp på andra kanten och här låser de 2 fw var sin kant medan backarna spelar i mitten mellan punkterna. En del lag låter fw, hämta puck i egen zon när motståndarna dumpat pucken eftersom de är rättvända och har fart. Backarna står upp i mitten och släpper ej blå.

MALMÖ

En annan variant som blivit vanlig i Svensk hockey och som användts en hel del av våra juniorlandslag. 3 på linje med 1 topp fw. Som ska sätta stenhård press vid egen blå och där man är samlade alla 4 runt egen blå. En del lag använder en variant att när man kommer in i egen zon sätter man enorm press 3 gånger och om man ej fått ut pucken ur zon efter 3 försök ställer man upp i box.

